

Rezultate și discuții

Nivelul metaboliților oxidului nitric în grupul de control a alcătuit $76,02 \pm 1,61$ mcmoli/l. Se determină o creștere evidentă a concentrației metaboliților oxidului nitric la pacienții cu BRGE.

În grupul format din 28 de pacienți cu BRGE, formă nonerozivă, concentrația metaboliților NO a alcătuit $85,31 \pm 3,99$ mcmoli/l, iar în grupul de pacienți cu BRGE, formă erozivă acest indice indică $97,35 \pm 1,75$ mcmoli/l (tab. 1).

Tabelul 1

Indice	Grupul de control n = 11	BRGE, formă nonerozivă n = 28	BRGE, formă erozivă n = 18
Concentrația de nitriți plasmatici, mcmol/l	$76,02 \pm 1,61$	$85,31 \pm 3,99^*$	$97,35 \pm 1,75^{**}$

Notă: * - p < 0,05 diferența statistică între datele loturilor I și II; ** - < 0,001 diferența statistică între datele loturilor I și III.

Concluzii

La pacienții cu BRGE se constată o concentrație de nitriți plasmatici mai înaltă, comparativ cu grupul de control.

Concentrația metaboliților oxidului nitric în serul sanguin este veridic mai înaltă la pacienții cu BRGE, formă erozivă comparativ cu BRGE, formă nonerozivă

Bibliografie

1. Glyanko AK, Mitanova NB, Stepanov AV. Physiological role of nitric oxide (NO) at vegetative organisms. *J. Stress Physiol. Biochem.* 2009;5(3):33-52.

2. Koturec JW, Thor P, Lukashyk A, et al. Endogenous nitric oxid in the control of esophageal motility in humans. *J Physiol Pharmacol.* 1997.
 3. Lowenstein CJ, Dinerman JL, Snyder SH. Nitric oxide: a physiologic messengers. *Ann. Intern. Med.* 1994;120(3):227-237.
 4. Rand MJ, Li CG. Nitric oxide as a neurotransmitter in peripheral nerves: nature of transmitter and mechanism of transmission. *Annu. Rev. Physiol.* 1995;57:659-682.
 5. Маев ИВ, Трухманов АС, Черемушкина НВ. Оксид азота и его роль в патогенезе гастроэзофагеальной рефлюксной болезни. *Российские Медицинские Вести.* 2008;2:3-9.

Rolul migrației în dezvoltarea societății

A. Jucov

School of Management in Public Health, Nicolae Testemitanu State Medical and Pharmaceutical University
 194 B, Stefan cel Mare Avenue, Chisinau, Republic of Moldova

Corresponding author: +37369907927. E-mail: dr.jucov@mail.ru
 Manuscript received January 30, 2012; revised February 01, 2012

The role of migration in development of the society

Migration is not only the consequence of poverty, but it is a phenomenon that influences the sustainable development of the Republic of Moldova, and the continuity of reforms implemented in the social, medical, economic fields, etc. We cannot just look at migration as a negative phenomenon, it also has positive aspects as a cultural exchange between citizens, labor outflow, the contributions of migrant workers, employment, etc. leading to improved living standards and alleviating the social burdens of the state.

Key words: migration, aspects, impact, migrant

Роль миграции в развитии общества

Миграция является не только следствием нищеты, но и представляет собой явление, которое влияет на устойчивое развитие Республики Молдова, продолжение реформ реализованных в социальных, экономических, медицинских областях и т.д. Мы не можем просто смотреть на миграцию как негативное явление, она имеет и позитивные аспекты – такие как культурный обмен между гражданами, трудовой вклад, отток рабочих-мигрантов, занятость населения и т.д., что приводит к повышению уровня жизни и облегчение социального бремени государства.

Ключевые слова: миграция, аспекты, влияние, мигрант.

Introducere

Migrația este unul din fenomenele sociale, care a luat naștere la începutul sec. XX. Astăzi, migrația este privită în calitate de sursă a stabilității sociale, personale și încredere în ziua de mâine, creșterea nivelului de viață. Acest fenomen este actual datorită impactului său major de ordin politic, economic, medical și social. Migrația

este unul dintre procesele sociale care au influențat și influențează profund societatea actuală. Astăzi, crește numărul migraților și al regiunilor de pe glob, implicate în procesele de migrație (fie ca țări de origine, fie ca țări de destinație). Crește media anuală a migraților, la nivel global, numărul migraților legali a sporit de la 75 de milioane în 1965 – la 192 de milioane în 2009

(aproximativ 2-3% din populația lumii). În prezent, aproximativ 3% din populația lumii poate fi considerată migrantă. Migrația, altă dată dominată de bărbați, devine din ce în ce mai feminizată (crește ponderea femeilor implicate în migrație). Există o creștere atât a dependenței de migrație, cât și a problemelor implicate de imigranți și migrație. În ceea ce privește dependența, aceasta este valabilă atât pentru țările de origine, cât și pentru țările de destinație ale migrației. Așa se face, că în țările de origine există comunități locale și, uneori, chiar întreaga economie națională, care depinde într-o măsură semnificativă de remitențe (sume de bani trimise acasă de emigranți), resursă adesea considerată drept un panaceu al subdezvoltării, în special, în țările cu sărăcie cronică, cum ar fi țările africane sau, în context european, Republica Moldova.

Material și metode

Studiul dat este un studiu secundar bazat pe reviu literaturii din domeniu. Obiectul studiului este de a evidenția migrația ca factor major în modificarea societății, care are impact major în toate sferile vieții sociale, economice, medicale și politice ale societății. Studiul poartă un caracter retrospectiv și de analiză a fenomenului migrației.

Rezultate și discuții

Migrația ca fenomen constă în deplasarea unor mulțimi de persoane dintr-o arie teritorială în alta, urmată de modificarea domiciliului și/sau de încadrare într-o formă de activitate în zona de sosire [1].

Fenomenul migrației este cunoscut din timpuri străvechi, fiind cauzat de deplasările oamenilor, de invazii, colonizări, cruciade sau fiind provocat, în general, de atracția pe care o exercită țările sau o regiune mai dezvoltată asupra popoarelor mai sărace. Istoria nu cunoaște niciun exemplu, când viața politică și economică dinamică a unei țări să nu fi beneficiat de o demografie dinamică sau de acțiunea unei populații importante și omogene.

La etapa contemporană, preocupările demografice sunt determinate de riscurile, pe care le ridică crizele la nivel local, zonal, continental sau global, care ar putea influența în mod negativ ordinea socială sau ar putea declanșa tulburări ale echilibrului etnic sau religios. Opiniile unei părți considerabile ale contemporanilor noștri în ceea ce privește decalajul dintre demografie și bogăție, se poate spune, că se înscriu într-o concepție neo-malthusianistă (Malthus propune soluții pentru scăderea ritmului creșterii populației prin încheierea căsătoriilor la o vârstă mai înaintată și practicarea abstenenței de către soți, în țările dezvoltate, pentru limitarea nașterilor). Revine în actualitate ideea, potrivit căreia neo-dezvoltarea se datorează, în mare parte, unui exod demografic. Analizând relația dintre putere și populație, dintre calitatea și cantitatea fenomenului demografic și alți factori constitutivi ai sistemului global contemporan, constatăm că relațiile dintre „explozia demografică” și „explozia tehnologică” pare să ia amploare. În opinia lui Paul Kennedy [9], la etapa contemporană ne preocupăm de aceleași probleme, pe care le-a tratat Malthus în perioada când numărul populației se dubla la un interval de douăzeci și cinci de ani, când descoperirile tehnologice deschideau noi posibilități pentru industrializare, iar tranziția demografică se afla în stare incipientă. În prezent, imigrația are loc, chiar dacă este dificilă, iar noile tehnologii își lasă amprenta și acolo unde nu mai există creștere demografică. Pentru a înțelege specificul, conținutul

și evoluția tranziției demografice și fenomenul migrației contemporane este necesar ca aceste componente să fie analizate atât din punct de vedere al evoluției istorice, al determinărilor obiective și subiective, cât și al aspectelor socioeconomice. [2]. Casteles și Miller în lucrarea „The Age of Migration” („Vârsta migrației”), susțin ideea că umanitatea a intrat într-o nouă epocă a migrațiilor, și aceasta este într-întregul justificată. Pe de o parte, avem argumentul volumului și al cuprinderii: crește numărul migranților și al regiunilor de pe glob, implicate în procese de migrație (fie ca țări de origine, fie ca țări de destinație). În perioada 1985-1990, populația lumii a crescut în medie anuală cu 1,7%. Creșterea medie anuală a migranților a fost de 2,6% [3]. La nivel global, numărul migranților legali a sporit de la 75 de milioane în 1965 - la 192 de milioane (aproximativ 2-3 % din populația lumii) în 2005 [4]. La începutul acestui mileniu, numărul migranților care nu dispuneau de documente legale de rezidență (rezidenți iregulari sau ilegali), a fost evaluat între 15 și 30 de milioane, înregistrând o creștere dinamică [5]. În prezent aproximativ 3% din populația lumii poate fi considerată migrantă. Tot la argumentul cuprinderii, trebuie menționată reducerea relevanței distanței geografice în propagarea unor procese de migrație. În contextul reducerii costurilor, timpului și a riscurilor implicate de deplasări la distanțe mari, una dintre regularitățile/legile migrației formulate de Ravenstein la sfârșitul secolului al XIX-lea: „procesele de migrație se extind treptat, respectând logica proximității geografice” [6] tinde să fie treptat infirmată. Aceasta se datorează avansării tehnologice în industriile de transport și comunicații, care facilitează mobilitatea și comunicarea la distanță. Se dezvoltă, astfel, sisteme de migrație (practici migratorii de durată, instituționalizate între unități geopolitice bine delimitate), aflate la distanțe geografice considerabile, cum ar fi cea între Brazilia și Japonia [7].

Migrația, altă dată dominată de bărbați, devine din ce în ce mai feminizată (crește ponderea femeilor). Acest lucru se produce în mare parte datorită modificării structurii populației țărilor dezvoltate (prin îmbătrânire) și cererii crescute de servicii de îngrijire, asigurate în special de către femei [8]. Reunificarea familiilor, industria căsătoriilor și a sexului au și ele un rol considerabil în propagarea migrației feminine. Un alt aspect al diversificării migrației se poate constata și în ceea ce privește varietatea categoriilor sociale, implicate în migrație și obiectivele urmărite. Cursurile migratorii originare dintr-o anumită regiune (care, în trecut, din punctul de vedere al caracteristicilor sociologice ale persoanelor implicate, erau destul de monocrome) devin diversificate atât sub aspectul scopurilor urmărite de migranți (afaceri, studii, muncă, relații familiale, pensionari care migrează ca să maximizeze puterea de cumpărare etc.), cât și al stratificării socioprofessionale a populației angajate în migrație (tineri, pensionari, persoane înalt calificate sau fără nicio calificare etc.). În același timp, în societatea modernă, libertatea alegerii individuale devine dominantă, care determină valorile și comportamentul oamenilor în viața privată. Toate aspirațiile omului se concentrează asupra autorealizării, dezvoltării personale, stilului individual de viață, emancipării, provocând schimbări în atitudinile față de formarea familiei, nașterea copiilor, paternitate, precum și privind motivele acestora. În consecință, se înregistrează scăderea indicilor de intensitate a căsătoriilor, creșterea vârstei la prima căsătorie, extinderea modelelor familiale alternative, printre care cele mai răspândite sunt coabitările informale și celibatul, creșterea numărului de copii

născuți în afara căsătoriei, a divorțurilor, precum și majorarea numărului de familii incomplete.

Se consideră că munca în afara țării are o influență semnificativă și durabilă asupra comportamentului și atitudinilor migranților. Stilul de viață este unul dintre primele elemente care s-au schimbat: cutumele și tradițiile naționale, preocupările pentru sănătate, tehnologiile noi (internetul) și modul cum arată locuința. Au loc și schimbări semnificative de valori: migranții mai maturi au devenit mai dispuși să riște și mai deschiși la schimbare, renunță la multe dintre prejudecățile privind stilul de viață al altora. Se observă câteva diferențe importante în ceea ce privește percepțiile ciclului vieții între țările de destinație, vorbind aici despre viziunea migranților asupra oamenilor mai în vârstă, care în RM sunt izolați și, dacă nu au familie, sunt singuri, pe când peste hotare ei sunt parte activă a societății, fiind întruniți în cluburi, ceea ce sporește dorința migranților ca lucrurile în țară să se schimbe în aceeași direcție.

De asemenea, și relațiile de familie au fost profund afectate de experiența migrației: părinții migranți încep să acorde mai multă atenție școlarizării decât înainte de a lucra în afara țării, sunt mai flexibili și acordă copiilor mai multă libertate decât înainte.

Este de remarcat faptul că efectele migrației, în modificarea sistemului de valori, tind să fie semnificativ influențate de tipul de localitate în care locuiesc migranții. Totuși, la migranții din mediul rural se percepe cel mai mult schimbarea în comportamentul și atitudinile lor față de viață. Există o ipoteză generală că migrația forței de muncă are un potențial important de schimbare a atributelor culturale, atât ale migranților, cât și ale membrilor familiilor lor. Cu toate acestea, abordarea calitativă trebuie completată cu o componentă cantitativă pentru a putea evalua care sunt efectele sistemice ale muncii peste hotare și care dintre acestea sunt relevante din punct de vedere statistic.

Din păcate contribuția migranților asupra dezvoltării țărilor, în care au emigrat, nu este calculată de nicio țară. Totuși, ținând cont de analizele existente, în medie doar 13% din veniturile obținute de migranți, sunt transferate în țările de origine, iar 87 la sută din venituri sunt cheltuite în țara gazdă. Dacă luăm în calcul sumele transferate de lucrătorii migranți în întreaga lume, reiese că aceștia contribuie pentru țările gazdă cu circa 1,6 trilioane de dolari. Migranții contribuie esențial la dezvoltarea exporturilor din țările gazdă, procurând mărfuri și expediindu-le în țara de origine. Mai mult ca atât, chiar și remitențele trimise familiilor lor adeseori sunt utilizate la procurarea mărfurilor provenite din export. În această situație, putem declara încă o dată că migrația contribuie la dezvoltarea țărilor gazdă.

Un alt studiu recent pe populația adultă a descoperit, că există câteva diferențe importante între persoanele care au lucrat în afara țării și celelalte. Foștii migranți tind să fie mai toleranți față de minorități: homosexuali, persoane de altă religie, de diferite etnii, inclusiv romi și sunt mai predispuși să se implice în acte de participare politică și în asociații [10].

Tranziția demografică contemporană semnifică trecerea de la un regim demografic, caracterizat prin numărul sporit al nașterilor și deceselor, la un regim „modern” cu o rată scăzută a natalității, dar cu o creștere a speranței de viață. Fiecare din cele două regimuri demografice este stabil, etapa de tranziție, însă, este dezechilibrată: numărul nașterilor rămâne în general stabil, în timp ce numărul deceselor scade, durata vieții crește datorită progreselor medicale și ale igienei. Astăzi, numeroase regiuni din lume sunt angajate în

tranziția demografică, ale cărei efecte stabilizatoare se vor resimți abia după o generație [2]. Astfel, migrația forței de muncă, prin dimensiunile pe care le atinge astăzi, este nu doar o particularitate a pieței mondiale a forței de muncă, ci și o caracteristică a economiei mondiale în ansamblu. În perioada 1990-2000, numărul de migranți în întreaga lume a sporit cu 14%, în 2000 înregistrându-se 175 de milioane de migranți (3% din populația globului). La începutul sec. XXI, la scară globală, fiecare al 35-lea om era migrant, 48% dintre toți migranții fiind femei.

Au fost elaborate câteva teorii, care descriu paradigmele migraționale: **Teoria individuală sau a familiei**, susținută de Gary S. Becker, afirmă că fiecare migrant este o ființă rațională, care ia decizia de a migra în baza evaluării destinațiilor posibile și alege combinația optimă între salariu, securitatea de la locul de muncă și costul călătoriei.

Teoria structurală susține că viața migranților este determinată de o serie de circumstanțe. Orice migrant circulă în cadrul unor structuri sociale, economice, politice, care îl determină să-și părăsească țara.

Teoria rețelei sau a sistemului, extinsă de către Mark Granovetter, abordează ideea că indivizii nu pot lua decizii independente de structura, în care se află.

Un studiu, de asemenea, îndreptat spre cercetarea impactului migrației asupra familiei, a fost desfășurat de către experții ai IDIS „Viitorul”, cu sprijinul oficiului UNICEF în Republica Moldova, care afirmă că „deși vârsta primei căsătorii nu s-a schimbat esențial în ultimii ani, se constată că mărimea și imaginea familiei, ca instituție s-au schimbat. Modelul preferat este familia cu 1-2 copii, cel mult, chiar și în mediul rural, caracterizat în mod obișnuit printr-o rată de natalitate sporită. Se constată o diminuare acută a funcției reproductive a familiei, ca urmare a angoasei resimțite în sânul familiei, privitor la viitorul copiilor, resursele necesare pentru a le oferi educație și îngrijire corespunzătoare, ceea ce ar putea fi considerată, până la un punct, drept o „strategie adaptivă a familiei la criza generală în RM”. Opiniile sunt împărțite asupra locuirii împreună a unui bărbat și a unei femei, chiar dacă aceștia nu planifică să se căsătorească (62 pentru, și 37 împotriva). Dificultățile materiale și problemele sociale sunt cele mai grave obstacole în calea întemeierii unor noi familii. Opiniile sunt împărțite la întrebarea dacă veniturile mai mari câștigate de femeie ar schimba lucrurile negativ în cadrul familiei, mai degrabă nu. Căsătoria este o instituție respectată, urmată îndeaproape de religie și de prieteni [10].

Făcând referire la țara noastră, se observă că procesul de tranziție la economia de piață în Republica Moldova, a amplificat și a aprofundat și mai mult necorelarea între cererea și oferta forței de muncă în ansamblu, iar piața muncii a fost afectată de dezechilibre, la nivelul raporturilor dintre populația activă și cea inactivă, cât și în rata de ocupare, ceea ce a dus la apariția problemelor existente, care au servit și drept cauze ale migrației:

- cota destul de mare a angajaților în agricultură (circa 41%);
- șomajul de lungă durată în rândul tinerilor, fiind de 3,6 ori mai mare în categoria de vârstă de 25 de ani și peste;
- nivelul scăzut al costului forței de muncă, în special în agricultură și în sectorul bugetar;
- promovarea și implementarea insuficientă a măsurilor active pe piața forței de muncă;
- impactul negativ al evoluției procesului demografic, cauzat de scăderea și îmbătrânirea populației în Republica Moldova.

Reducerea numărului populației economice active și creșterea continuă a numărului persoanelor migrante, pe zi ce trece capătă proporții tot mai mari. [2]. Analizând informația de mai sus, remarcăm faptul că migrația nu a schimbat sistemul de valori al omului contemporan, ci ea constituie factorul determinant în modificarea acestuia, deoarece peste hotare oamenii care atât de mult timp au fost sub influența mentalității tradiționale, ba chiar comuniste care predomină până în prezent, au conștientizat, pe de o parte, clar situația proprie și a propriei țări și, pur și simplu, și-au îndreptat privirea spre ceea ce nu se credea ca fiind valoros înainte de a fi plecat peste hotare și aceasta este partea pozitivă, dar pe de altă parte, migranții, reîntorcându-se acasă, neagă și critică tradițiile naționale, limitează relațiile de rudenie, pun accent doar pe acapararea de capital și pe lux.

Concluzii

La etapa contemporană, preocupările demografice, provocate de migrație, sunt determinate de riscurile, pe care le ridică crizele la nivel local, zonal, continental sau global, care influențează ordinea socială și declanșează tulburări ale echilibrului etnic, socio-economic și, nu în ultimul rând, echilibrul cultural.

Pentru Republica Moldova, migrația forței de muncă reprezintă una dintre cele mai stringente probleme de ordin socio-economic, astfel, migrația de muncă în masă influențează negativ un spectru larg al indicatorilor demografici: natalitatea, nupțialitatea și divorțialitatea, sănătatea populației.

Migrația nu este un fenomen static, dar continuu, care se manifestă permanent având valori ascendente cât și descendente în conformitate cu gradul de satisfacție a necesităților populației.

Bibliografie

1. Dicționar de sociologie. București: Babel, 1998;351-353.
2. Republica Moldova- problemele migrației. Ed. cu sprijinul financiar al proiectului D.A.C- Y.D.A.C- Y.E. Grecia. Chișinău, 2007;11.
3. World migration 2000: managing migration challenges and responses for people on the move, IOM, p.5, http://publications.iom.int/bookstore/index.php?main_page=index&language=en
4. World migration 2005: managing migration challenges and responses for people on the move, IOM, p.8, http://publications.iom.int/bookstore/index.php?main_page=index&language=en
5. World of Work Magazine No.47, June 2003. <http://www.ilo.org/global/publications/magazines-and-journals/lang--en/nextRow--50/index.htm?resultCount=81>
6. Ravenstein EG. The Laws of Migration. *Journal of the Royal Statistical Society*. 1889;52:241-305.
7. Rădulescu Mugurel. Europa în mișcare. Libera circulație a persoanelor în contextul extinderii Uniunii Europene. București: Tropic, 2005;143-144.
8. Kofman Eleonore, Raghuram Parvati, Phizacklea Annie. Gender and International Migration in Europe: Employment, Welfare and Politics.
9. Kennedy Paul. The Rise and Fall of the Great Powers: Economic Change and Military Conflict from 1500 to 2000. 1987.
10. Impactul migrației și remitențelor asupra comunității, familiei și copiilor- raport de studiu. UNICEF. Chișinău, 2007.
11. Ghid cu privire la migrație pentru Consiliul Republicii Moldova. Chișinău: Idish Aid, 2008;6.

Particularitățile clinice ale osteoartrozei mâinii

A. Lesnic

Discipline of Nephrology and Rheumatology, Medical Clinic No 5
Nicolae Testemitanu State Medical and Pharmaceutical University
29, N. Testemitanu Street, Chisinau, Republic of Moldova

Corresponding author: +0037369999508. E-mail: lesnicaliona@mail.ru
Manuscript received March 02, 2012; revised March 25, 2012

Clinical peculiarity of hand osteoarthritis

Key words: hand arthritis, social impact, professional impact.

Клинические особенности остеоартроза

Ключевые слова: артроз кисти, социальные аспекты, профессиональные аспекты.

Introducere

Arthroza mâinii impune atenția prin inducțiile de ordin clinic (aparitia durerii și deformațiilor), dar mai ales funcțional din cauza că dizabilitățile, care se dezvoltă la cel mai complex și eficient segment al aparatului locomotor. Mulți savanți menționează semnificația ei înaltă și valoarea ei profesională, psihică, economică și socială. În același timp, un interes particular îl prezintă heterogenitatea ei etiologică, clinică și topografică (sunt cunoscute cinci forme ale artrozei mâinii). Interesul este sporit și prin evoluția ei progresivă spre invaliditate.

Scopul lucrării: analiza particularităților clinice ale osteoartrozei mâinii.

Material și metode

A fost examinat un grup de 25 de paciente cu diagnosticul clinic de osteoartroză (OA), forma nodulară, cu vârsta medie de $58,04 \pm 5,04$ ani, iar durata medie a maladiei a fost de $10,16 \pm 1,14$ ani, 90,3% din lotul celor examinați erau căsătorite, vârsta medie, la debutul maladiei în acest grup a constituit $47,88 \pm 0,42$ ani. Anume această vârstă se consideră nefavorabilă în declanșarea maladiei.

Rezultate

Conform analizei stării sociale: 40% sunt slujbași, 50% – țărani agricultori, 8% – pensionari, 2% – invalizi; 40% dintre paciente au studii superioare, 50% – studii medii. Locul de trai al bolnavilor